

30.4.2019

לכבוד
מר כמיל אבו רוקון
מתאם פעולות הממשלה בשטחים
בפקס: 03-6975177

לכבוד
מר אביחי מנדלבליט
היועץ המשפטי לממשלה
בפקס: 02-6467001

לכבוד
מר אריה דרעי
שר הפנים
בפקס: 02-5666376

לכבוד
גב' שרון אפק
פרקליטות צבאית ראשית
בפקס: 03-5694526

שלום רב,

**הנדון: ביטול מגבלות על כניסת מרצים זרים ושהייתם בגדה המערבית במסגרת העסקתם
ע"י אוניברסיטת ביר זית**

בשם הנהלת אוניברסיטת ביר זית הפועלת בגדה המערבית, הריני לפנות אליכם בדרישה:

- א. לבטל את המגבלות המונעות את כניסתם של מרצים זרים לשטח הגדה המערבית לצורך העסקתם ע"י אוניברסיטת ביר זית;
- ב. להימנע מהגבלות שרירותיות על שהייתם או הארכת שהייתם של המרצים הזרים כאמור לעיל;
- ג. להורות על פרסום נוהל המסדיר באופן ברור וראוי את סוגיית מתן היתר כניסה והארכת שהייה למרצים מחו"ל בשטח הגדה המערבית וזאת בדומה לנוהל הקיים עבור מוסדות להשכלה גבוהה ישראליים המבקשים להעסיק מרצים או חוקרים זרים.

והכל מהנימוקים המפורטים להלן:

1. עניינה של פנייה זו הינו בדרישה לאפשר לאוניברסיטת ביר זית להעסיק מרצים זרים מחו"ל וזאת ללא כל מכשול או מגבלה על מנת לאפשר לאוניברסיטה לממש את החופש האקדמי שלה באופן עצמאי ולנהל את לימודי ההשכלה הגבוהה אצלה באופן תקין וסדיר.

2. דרישה זו מגיעה לאתר שבקיץ האחרון היתה האוניברסיטה עדה לכך שבקשות להארכת אישור

שהייה בגדה המערבית של 7 מרצים מחו"ל שהועסקו על ידה סורבו ע"י הרשויות הישראליות.

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140

חיפה 31090, ص.ب 8921 هاتف 04-9501610 فاكس 04-9503140

חיפה 31090, ת.ד. 8921 טלפון 04-9501610 פקס 04-9503140

Email: adalah@adalah.org

<http://www.adalah.org>

3. לפי סקר שנערך ע"י משרד החינוך של הרשות הפלסטינית שנערך בחודש פברואר 2018, נמצא כי בשנתיים האחרונות מקרב 8 אוניברסיטאות בשטחים הפלסטיניים הכבושים, כולל מזרח ירושלים, יותר ממחצית מהמרצים ואנשי הצוות הזרים במוסדות אלו, הושפעו לרעה הן מסירוב לבקשותיהם להארכת שהייתם והן מסירוב כניסתם לגדה בכלל. הנתונים העלו כי מקרב 64 מרצים ואנשי צוות זרים, לפחות 32 מהם נתקלו בקשיים אלו ואחרים בכל הנוגע לאישורי שהייתם. מרצים אלו נושאים אזרחות של מדינות שונות: ארה"ב, הולנד, צרפת, גרמניה, הודו וירדן אך מרביתם הם אזרחי ארה"ב והאיחוד האירופאי. בקשתם לכניסה לגדה של 12 ממרצים אלו נדחתה כליל ולפחות 20 מהם נתקלים בקשיים ומכשולים שונים בהארכת שהייתם.
4. יחד עם זאת, אותו סקר העיד על כך, שאוניברסיטת ביר זית היא האוניברסיטה המושפעת ביותר ממדיניות הרשויות הישראליות. נכון לעריכת הסקר הנ"ל, עלה כי מבין 26 מרצים ואנשי צוות זרים המועסקים ע"י אוניברסיטת ביר זית, 15 נתקלו בקשיים בכניסה לגדה או בחידוש אשרת שהייתם שם.
5. הדבר אינו במקרה שכן אוניברסיטת ביר זית היא האוניברסיטה הפלסטינית הוותיקה ביותר הפועלת בשטח הגדה המערבית. האוניברסיטה הוקמה בשנת 1924 כבית ספר לבנות ועם השנים התפתחה וגדלה. בשנת 1942 היא הפכה למכללת ביר זית ובשנת 1976-1975 הוכרה כאוניברסיטה ושינתה את שמה לאוניברסיטת ביר זית. לפי מטרותיה של האוניברסיטה היא מחוייבת למצוינות, עידוד יצירתיות, נסיינות, חדשנות, הישגיות כמו גם עידוד עבודת צוות וערכים המושתתים על פרקטיקות דמוקרטיות המבוססים על גוון, חופש ביטוי וכבוד לאחרים. לא בכדי שבמהלך שנות פעילותה, נסמכה האוניברסיטה רבות על מרצים וחוקרים זרים מאוניברסיטאות ממדינות שונות הן במסגרת צוות המרצים שלה, והן במסגרת היחסים האקדמיים שניהלה עם אוניברסיטאות ומכוני מחקר בינלאומיים בעולם וכתוצאה, מספר המרצים הזרים בה הוא הגדול ביותר בקרב המוסדות להשכלה גבוהה בגדה המערבית. נכון לשנת הלימודים 2017-2018 פעלו באוניברסיטה 9 פקולטות שונות במסגרתן הופעלו 111 תוכניות אקדמיות הכוללות 75 תוכניות לתואר ראשון, 32 תוכניות לתואר שני, תוכנית אחת לתואר שלישי ותוכנית אחת לסטודנטים זרים. נכון לאותה שנה סה"כ הסטודנטים שלמדו באוניברסיטת ביר זית עמד על 14,506 והועסקו בה 446 אנשי צוות ומרצים. כמו כן בין השנים 1974-1975 עד לשנת 2017-2018 סיימו 38,600 סטודנטים את לימודיהם במוסד זה.
6. כאמור בשנתיים האחרונות הוגברו ההגבלות על שהייתם של מרצים מחו"ל והדבר השפיע על פעילות האוניברסיטה. מדובר בהגבלות שונות כגון: סירוב כניסה לגדה המערבית, התארכות בלתי סבירה של הליכי בחינת בקשות היתר הכניסה או שהייה, מתן אישורי שהייה לתקופה קצרה מאוד הנעה לעיתים בין שבועיים לשלושה חודשים בלבד, הגבלת השהייה רק לגדה המערבית וכניסה - יציאה רק ממעברי אלנבי ואיסור המעבר מנתבי"ג, דרישות להפקדת ערבויות בסכומים גבוהים מאוד המגיעים לעיתים לכ- 80,000 ₪.
7. כמו כן, אלו מבין המרצים מחו"ל המקבלים אישורי שהייה או ששהייתם מוארכת, מקבלים אשרת תייר המותנית באיסור עבודתם. יודגש, כי למרות שפורמאלית, ניתן להוציא אשרת עבודה בשטחים הפלסטיניים הכבושים, בפועל, אשרות כאלו כמעט ואינן ניתנות בשנים האחרונות. לצד

מגבלות אלו נתקלים המרצים בחוסר שקיפות כמעט מוחלט בכל הנוגע לקריטריונים לכניסתם לגדה לסירוב בקשותיהם ולאופן הטיפול בבקשותיהם.

8. מגבלות אלו הובילו לכך שמרצים רבים, נאלצו לעזוב, חלקם במהלך הלימודים ובטרם סיום הקורסים אותם העבירו לסטודנטים; חלקם האחר חי בתנאי אי יציבות; חלקם נאלץ לעזוב את השטחים מידי שלושה חודשים על מנת לאפשר חידוש אשרת השהייה שלהם; ומרביתם נאלצו להתמודד עם הליך ארוך ומסורבל תוך כדי הפקדת סכומי עתק כערבון. הם מלמדים במסגרת תוכניות לתואר ראשון, שני ושלישי, מנהלים וועדות אקדמיות שונות באוניברסיטה, עובדים ומנהלים במכוני מחקר והם, כמו בכל אוניברסיטה אחרת, משרתים את ציבור הסטודנטים והציבור הרחב באמצעות השתתפות במחקרים, סמינרים והרצאות.

9. הגבלת שהייתם של המרצים ואנשי הצוות הזרים באוניברסיטת ביר זית, כמו בכל אוניברסיטה אחרת בשטחים הכבושים, מקשה על פעילותם הסדירה של המוסדות הנ"ל הן בטווח הקצר והן בטווח הארוך. בטווח הקצר, מגבלות אלה מציבות מכשול כביר מפני קליטת מרצים זרים נוספים מחשש שלא יקבלו אישור או שיקבלו אישור לתקופה קצרה מאוד דבר שלא יאפשר להם לעבוד במוסד למשך סמסטר אקדמי שלם; העדר יכולת להחליף מרצים הנאלצים לעזוב; פגיעה במהלך הקורסים המועברים ע"י אותם מרצים שנאלצים לעזוב; פגיעה בסדר היום היומיומי של האוניברסיטה ברמה האקדמית והאדמיניסטרטיבית ופגיעה בסטודנטים עצמם.

10. בטווח הארוך, למגבלות אלו השלכות חמורות מאוד הן על האוניברסיטה, הן על הסטודנטים והן על הציבור הפלסטיני הרחב. העסקה בתנאים אלו של מרצים זרים ואי יכולת לקלוט נוספים גורמת לבידוד של האוניברסיטה אל מול מוסדות להשכלה גבוה אחרים בעולם והפחתת איכות הלימודים בה; הדבר יגרום לפגיעה ברמת הלימודים באוניברסיטה החיונית ליצירת חשיפה רחבה יותר של מידע ומחקר אקדמי לסטודנטים; ויוביל לפגיעה בפיתוח הלימודים, המחקרים והפרסומים האקדמאים והמדעיים של האוניברסיטה.

11. בעקבות הפגיעה באוניברסיטה, פנה Committee on Academic Freedom of the Middle East Studies Association of North America (MESA) בחודש אוגוסט 2018 אל ראש הממשלה בנימין נתניהו, שרת המשפטים איילת שקד, שר הפנים אריה דרעי ושר החינוך נפתלי בנט בדרישה לבטל באופן מיידי את סירובי הכניסה והארכת שהייתם של המרצים הזרים בגדה המערבית ורצועת עזה ואימוץ מדיניות שקופה וברורה. וכן דרשו להבטיח כי תתאפשר כניסתם ושהייתם של אותם אקדמאים שנפגעו מהמגבלות הנ"ל והכל במטרה לשמור על החופש האקדמי של האוניברסיטאות הפלסטינים. ראו:

<https://mesana.org/advocacy/committee-on-academic-freedom/2018/08/06/arbitrary-demands-on-foreign-national-academics-working-in-palestinian-universities>

12. פנייה דומה נשלחה בחודש אוגוסט 2018 אל מתאם פעולות הממשלה בשטחים כמיל אבו רוקון ע"י California Scholars for Academic Freedom. ראו:

<https://cascholars4academicfreedom.wordpress.com/2018/08/25/letter-to-major-general-kamil-abu-rukon-about-systematic-interference-by-israeli-authorities-in-palestinian-education-academic-freedom-freedom-to-travel-and-to-teach-study-and-research>

13. ובאוקטובר 2018 נשלחה פנייה נוספת לאותם גורמים ע"י ארגון British Society for Middle East Studies שבו גינו את המגבלות המוטלות על שהיית מרצים זרים והעסקתם במוסדות להשכלה גבוהה פלסטינים וביקשו להפסיק את המגבלות הנ"ל. ראו :

<http://www.brismes.ac.uk/resources/israeli-violations-of-palestinian-academic-freedom>

14. הראייה לשרירות הטיפול בבקשותיהם של מרצים זרים ע"י הרשויות הישראליות הינה קיומו של הנוהל היחיד העוסק בנושא תחת הכותרת "נוהל כניסת זרים לשטחי איו"ש" שהוצא ע"י מתאם פעולות הממשלה בשטחים (פקודה מס' 202). נוהל זה שחל על אזרחי מדינות שיש לישראל יחסים דיפלומטיים עימם קובע בסעיף 2 את קטגוריית הזרים שיורשו לבקש אישור כניסה לתקופה עד שלושה חודשים בלבד והכוללת "מרצים ויועצים". בנוהל, נקבע כי זרים שהינם אזרחי מדינות שאינן חתומות על הסכמי פטור מאשרות, יוכלו לפנות לשגרירות או לקונסוליה הישראלית הסמוכה ולהגיש בקשת אשרה ועל הזר להציג מסמכים המאמתים את מעמדו ותפקידו ואת מטרת ביקורו. זרים שהם אזרחי מדינות החתומות עם ישראל על הסכם פטור מאשרות יוכלו להיכנס לגדה המערבית דרך ישראל לאחר הצגת המסמכים המאמתים את מעמדו ותפקידו ומטרת ביקורם וזאת בכפוף לבדיקת נציגי מתאם פעולות הממשלה בשטחים בנתב"ג. אותו נוהל ממשיך וקובע כי הארכת האשרה אפשרית לתקופה נוספת עד לשנה ולא יותר מ- 27 חודשים מצטברים אך ארכה כזו מתאפשרת רק לבני זוג של פלסטינים תושבי האזור, ילדים עד גיל 16 של פלסטינים תושבי האזור, אנשי עסקים / משקיעים / בעלי היתר עיסוק בגדה / ומקרים הומניטאריים ואחרים. **מרצים ויועצים לא נכללו** כלל בפרק העוסק בהארכת אשרה. כמו כן, הואיל ובשנים האחרונות הרשויות הישראליות אינן מוציאות היתרי העסקה בגדה במיוחד עבור המרצים הזרים, הרי לא ניתן להכליל אותם בקטגוריה זו המאפשרת הארכת שהייתם של עד 27 חודשים במצטבר.

15. מדובר בנוהל כללי ועמום שאינו מסדיר את הקריטריונים לאישור העסקת מרצים זרים במוסדות פלסטינים להשכלה גבוהה ואינו מסמיך את מתאם פעולות הממשלה בשטחים להטיל מגבלות כה חמורות כמו אלו שפורטו לעל.

16. לעומת מנגנון עמום זה מתאפשר למוסדות להשכלה גבוהה בתוך ישראל לקלוט מרצים זרים בהתאם לנוהל נפרד אחר המאפשר כניסת זרים והעסקתם עד לתקופה של חמש שנים! מדובר ב"נוהל הטיפול במתן היתר העסקה, אשרה ורישיון ישיבה למרצה/חוקר אורח במוסד להשכלה גבוהה" (מספר נוהל 5.3.0005, מעודכן ליום 14.6.2015) שפורסם ע"י רשות האוכלוסין וההגירה של משרד הפנים. נוהל זה מאפשר העסקת מרצה זר ברישיון ישיבה ייחודי המונפק ע"י רשות האוכלוסין וההגירה כרישיון "ב-1 חוקר/מרצה"; הנוהל מחייב את המוסד להשכלה גבוהה בהגשת בקשות העסקה של המרצה הזר ואינו מטיל זאת על המרצים עצמם כפי שהוא המצב לגבי העסקת מרצים בגדה המערבית; המרצה רשאי לצרף לביקורו בישראל את בני משפחתו מקרבה ראשונה כאשר לבני הזוג יוענק רישיון תייר ולילדים עד גיל 18 יוענק רישיון ישיבה לתקופה המקבילה להעסקת המרצה; ניתן לאשר כניסה רב פעמים ככל שיתבקשו למרצה ולנלווים אליו במהלך כל תקופת הרישיון. הנוהל מפרט כיצד תוגש הבקשה, ואת כלל המסמכים שיש לצרף לה והיא תיבחן תוך 21 ימי עבודה מיום קבלתה ואם יש צורך להשלים מסמכים חסרים, תועבר תשובה לבקשה תוך 10 ימים לאחר ההשלמה.

17. הנוהל מפרט את תקופת ההיתר וקובע כי במידה והבקשה תאושר, תוקפו של היתר שניתן לראשונה יהא לתקופה מירבית של עד שנתיים על פי בקשת המוסד ובהתאם להחלטת הממונה. הארכת תוקף ההיתר תהא לתקופה מירבית של שנתיים נוספות ובסך הכל תקופה מצטברת של 63 חודשים (5 שנים ורבע). במידה והמרצה מבקש להישאר בישראל אחרי תקופת הרישיון, ניתן להגיש בקשה ובסמכות משרד הפנים להעניק לו אשרת רישיון ישיבה מסוג ב/2. בנוסף, הנוהל הנייל מסדיר את היתר השהייה של מרצה בשנת שבתון (ללא שכר) ומאפשר הארכת שהייתו לתקופה מקסימלית של שנה.

18. יודגש כי, להעסקת מרצים זרים באוניברסיטאות בישראל קיים נוהל מפורט וברור המפרט את הקריטריונים, ההליך, המסמכים שיש להגיש, המועדים, מעמד המרצה ובני משפחתו ותשוב מכל שהוא מאפשר כניסתם ושהייתם של מרצים זרים לתקופה ממושכת, ללא מגבלות, ללא טרטורים וללא נטל כספי ומאפשר להם להיקלט באופן תקין במוסד השכלה גבוהה.

19. אין כל ספק שהמדיניות כלפי מרצים זרים המבקשים להיכנס לגדה המערבית במטרה לעסוק באוניברסיטאות בגדה, הינה שרירותית ופוגענית הפוגעת בחופש האקדמי של המוסד ובכך שמתערבת בחירותו לקלוט מרצים זרים ובחופש האקדמי שלו להרחיב את מגוון המחקר והלימודים האקדמיים שהוא מעניק לסטודנטים הפלסטינים ולציבור הרחב.

20. אין כל ספק, כי מדיניות כזו מתערבת בניהול חייהם האזרחיים של אוכלוסייה אזרחית מוגנת תוך פגיעה בחופש הביטוי והכבוד הן של המוסד, הן של המרצים, הן של הסטודנטים והן של הציבור הפלסטיני הרחב. זכות זו של האוניברסיטה הפועלת במציאות של כיבוש והאמונה על פיתוח החיים האקדמיים והתרבותיים התקיימים של האוניברסיטה והמשליכים כשלעצמם על החיים החברתיים, כלכליים והתרבותיים בגדה המערבית בכלל, הינה חלק בלתי נפרד מזכותה להגדרה עצמית כמוסד להשכלה גבוהה.

21. כפי שיפורט כאן, בכך מדיניות זו מפרה הן את המשפט הישראלי והן את המשפט הבינלאומי שתל עליה בהיותה כוח כובש.

22. בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ), בחוות דעתו המייעצת (Advisory Opinion) מיום 9.7.2004 בעניין חומת ההפרדה שנבנתה ע"י ממשלת ישראל בגדה המערבית, הדגיש את חובתה של מדינת ישראל בתור כוח כובש לכבד ולמלא הן את חובות המשפט הבינלאומי התומניטארי והן משפט זכויות האדם. בעניין **מראעבה** בית המשפט הנכבד לא שלל את תחולתן של עקרונות אלו על הגדה המערבית (בג"ץ 7957/04 **מראעבה נ' ראש ממשלת ישראל**, פ"ד ס(2) 477, 492 (2005)).

23. תקנה 43 לאמנת האג, המתווה את השיקול המרכזי להפעלת סמכויותיו של הכוח הכובש, קובעת כי צבא כובש צריך לשמר את החוק שהיה קיים באזור לפני הכיבוש ולפעול על פיו, וכי השיקול המרכזי להפעלת סמכויותיו של הכוח הכובש הוא טובתה של האוכלוסייה האזרחית ככל שאין צורך דחוף ומיידי הנוגע לביטחון המונע זאת. טובת האוכלוסייה האזרחית היא שמניעה את דיני הכיבוש ויוצרים את מארג השיקולים שיכולה המעצמה הכובשת לשקול בעת שהיא עושה שימוש בכוחות שלטוניים ומנהלת את השטח הכבוש. הוראת תקנה 43 קובעת כדלקמן:

"בעבור סמכויות השלטון החוקי למעשה לידי הכובש, ינקוט הלה בכל האמצעים שביכולתו כדי להחזיר על כנם ולהבטיח את הסדר והחיים הציבוריים, עד כמה

שהדבר האפשרי, מתוך כיבוד החוקים הנוהגים במדינה, חוץ אם נבצר ממנו הדבר לחלוטין.

ראו את הפסיקה העליונה שאימצה את תחולת תקנה 43 על שטח הגדה המערבית: עניין ג' מעיית אסכאן, בעמ' 794-795; עניין מראעבה; בג"ץ 2150/07 אבו צפיה נ' שר הבטחון, פ"ד סג (3) 331 (2009); בג"ץ 69/81 אבו עיטה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד לו(2), 197 (1983); בג"ץ 10356/02 הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נח(3), 443, 455 (2004).

24. הנה כי כן, תקנה 43 מטילה חובה פוזיטיבית על הכוח הכובש לנקוט בכל האמצעים הנדרשים כדי להבטיח את הסדר והחיים הציבוריים כאשר הפרשנות שניתנה ל"סדר וחיים ציבוריים" כוללת את החיים האזרחיים של האוכלוסייה המקומית. המדיניות של הרשויות הישראליות המובילה להגבלת החופש האקדמי של אוניברסיטת ביר זית, כמו גם אוניברסיטאות פלסטיניות אחרות בגדה, מנוגדת לחובה פוזיטיבית זו שכן היא מחבלת בחיים האזרחיים והציבוריים שלמודי השכלה גבוהה סדירים ותקינים היא אחת מהן.

25. בכל המקרים שהגיעו אלינו לא היה צורך בטחוני המצדיק את המגבלות שהוטלו על המרצים. שכן, מכל המרצים שהיתר שהייתם הוגבל או כניסתם נמנעה, כמעט ולא נמצא מרצה זר אחד ששהייתו או כניסתו הוגבלה מטעמים ביטחוניים.

26. עקב כך הואיל ואין מדובר במניעה ביטחונית המצדיקה את מדיניות הגבלת השהייה של מרצים מחו"ל בשטחים הכבושים, הרי אין כל סמכות לכוח הכובש להגביל את חירות האוניברסיטה לנהל את ענייניה האקדמאים. זכות אוניברסיטה תחת כיבוש להגדיר את עצמה באמצעות מימוש החופש האקדמי שלה, במיוחד בכל הנוגע להחלטות לפיתוח וקידום הרמה האקדמית של המוסד, אינו מתבטל או מושעה בגלל הכיבוש במיוחד שאין שיקולי בטחון המצדיקים זאת.

27. בהקשר זה מדיניות הכוח הכובש בהגבלת שהיית המרצים מחו"ל פוגעת גם באוכלוסייה עצמה שיש לה את הזכות ללמוד באוניברסיטה איכותית, להתפתח ולהגשים את עצמה מבחינה חינוכית, חברתית וכלכלית. יתר על כן קיומו של כיבוש אינו מבטל את זכות האוכלוסייה האזרחית ואת זכות האוניברסיטה להגדרה עצמית מבחינת ניהול תיים תקינים ככל האפשר תוך מימוש זכויותיהם. מימוש זכויות אלו מקבל משנה תוקף ככל שהכיבוש נעשה לארוך יותר לא כל שכן, שהוא מגיע לשנתו ה-52. ראו גם בהקשר זה

Orna Ben-Naftali, Aeyal M. Gross, and Keren Michaeli, *Illegal Occupation: Framing the Occupied Palestinian Territory*, 23 Berkeley J. Int'l Law. 551 (2005).

28. העם הפלסטיני בגדה המערבית ורצועת עזה זכאי כשאר העמים לממש את זכותו להגדרה עצמית ככל שזו נוגעת גם לאפשרות שיהיו לבניו ובנותיו אוניברסיטאות ברמה טובה המספקת להם חינוך גבוה ואיכותי. בהקשר זה הכיבוש כשלעצמו אינו מונע ואסור לו למנוע מהם את מימוש הזכות. שכן לפי הפרשנות הניתנת לתקנה 43, הריבונות בעניינים אלה – חינוך – אינה עוברת מידי ואינה ניתנת להעברה – inalienable. יוצר כי לפי תקנה 43, המדיניות העכשווית שפורטה לעיל הינה קיצונית ביותר משום שהיא פוגעת בזכותו של העם הפלסטיני לממש את זכותו לניהול מוסדותיו להשכלה גבוהה וברמה סבירה ואף איכותית כיתר העמים.

29. לאור כל האמור לעיל הנכס מתבקשים להורות על האמור במבוא לפנייתנו זו.

מכבוד רב,
סאוסן זהר, עורכת דין

העתק: מר שי ניצן, פרקליטות המדינה, בפקס: 02-6467006